

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2012/13/EU

av den 22 maj 2012

om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 82.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Enligt ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, särskilt punkt 33, bör principen om ömsesidigt erkännande av domar och andra rättsliga avgöranden utgöra grunden för det rättsliga samarbetet inom unionen på det civilrättsliga och det straffrättsliga området, eftersom ett starkt ömsesidigt erkännande samt en nödvändig tillnärmning av lagstiftningen skulle underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter och det rättsliga skyddet av enskildas rättigheter.
- (2) Den 29 november 2000 antog rådet i enlighet med slutsatserna från Tammerfors ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål ⁽³⁾. I inledningen till programmet anges att ömsesidigt erkännande ”bör göra det möjligt att förstärka samarbetet mellan medlemsstater, men också att förstärka skyddet av personers rättigheter”.

- (3) Genomförandet av principen om ömsesidigt erkännande av domar eller beslut vid straffrättsliga förfaranden förutsätter att medlemsstaterna har förtroende för varandras straffrättsliga system. Omfattningen av ömsesidigt erkännande är i hög grad beroende av en rad parametrar, bl.a. mekanismer till skydd för misstänkta eller tilltalade personers rättigheter och gemensamma miniminormer för att underlätta tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande.

- (4) Ömsesidigt erkännande av domar eller beslut vid straffrättsliga förfaranden kan bara fungera effektivt i en anda av förtroende, där inte endast de rättsliga myndigheterna, utan samtliga aktörer i den straffrättsliga processen likställer domar eller beslut av rättsliga myndigheter i andra medlemsstater med domar eller beslut som meddelas i den egna staten, vilket förutsätter förtroende inte bara för innehållet i den andra medlemsstatens bestämmelser, utan också för tillämpningen av dem.

- (5) I artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad *Europakonventionen*) garanteras rätten till en rättvis rättegång. I artikel 48.2 i stadgan garanteras rätten till försvar.

- (6) I artikel 6 i stadgan och artikel 5 i Europakonventionen garanteras rätten till frihet och personlig säkerhet. Begränsningar av den rätten får inte gå utöver vad som är tillåtet enligt artikel 5 i Europakonventionen och följer av rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (nedan kallad *Europadomstolen*).

- (7) Även om alla medlemsstater är parter i Europakonventionen har erfarenheten visat att detta i sig inte alltid skapar ett tillräckligt förtroende för andra medlemsstaters straffrättsliga system.

- (8) Ett starkt ömsesidigt erkännande förutsätter detaljerade bestämmelser för att skydda de processuella rättigheter och garantier som följer av stadgan och Europakonventionen.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 48.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 december 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 april 2012.

⁽³⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

- (9) Enligt artikel 82.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska det fastställas minimiregler som ska tillämpas i medlemsstaterna för att underlätta det ömsesidiga erkännandet av domar och rättsliga avgöranden samt polissamarbete och rättsligt samarbete i sådana straffrättsliga frågor som har en gränsöverskridande dimension. Den artikeln avser "personers rättigheter vid det straffrättsliga förfarandet" som ett av de områden på vilka minimiregler kan fastställas.
- (10) Gemensamma minimiregler bör leda till ökat förtroende för alla medlemsstaters straffrättsliga system, vilket i sin tur bör bidra till ett effektivare rättsligt samarbete i en anda av ömsesidigt förtroende. Sådana gemensamma minimiregler bör fastställas inom området för information vid straffrättsliga förfaranden.
- (11) Den 30 november 2009 antog rådet en resolution om en färdplan för att stärka misstänkta eller tilltalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden ⁽¹⁾ (nedan kallad *färdplanen*). Färdplanen, som skulle genomföras stegvis, omfattade åtgärder avseende rätten till översättning och tolkning (åtgärd A), rätten till information om rättigheter och information om anklagelsen (åtgärd B), rätten till juridisk rådgivning och rättshjälp (åtgärd C), rätten till kommunikation med släktingar, arbetsgivare och konsulära myndigheter (åtgärd D) samt särskilda skyddsåtgärder för utsatta misstänkta eller tilltalade personer (åtgärd E). I färdplanen understryks att uppräkningsordningen på rättigheterna endast är vägledande och därför kan ändras allteftersom prioriteringarna ändras. Färdplanen är avsedd att utgöra en enhet och först när alla dess delar har genomförts kommer det att märkas fullt ut vilka fördelar den ger.
- (12) Den 11 december 2009 välkomnade Europeiska rådet färdplanen och införlivade den i Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd ⁽²⁾ (se punkt 2.4). Europeiska rådet underströk att färdplanen inte är uttömmande och uppmanade kommissionen att undersöka om det behövs en komplettering när det gäller minimiregler för processuella rättigheter för misstänkta och tilltalade personer och att göra en bedömning av huruvida andra frågor, till exempel oskuldspresumtionen, behöver behandlas i syfte att förbättra samarbetet på det området.
- (13) Den första åtgärd som antogs enligt färdplanen, åtgärd A, var Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden ⁽³⁾.
- (14) Detta direktiv rör åtgärd B i färdplanen. Det fastställer gemensamma minimiregler när det gäller information om rättigheter och om anklagelsen till misstänkta eller tilltalade personer i straffrättsliga förfaranden, i syfte att öka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna.
- Detta direktiv bygger på de rättigheter som fastställs i stadgan, särskilt artiklarna 6, 47 och 48 i denna, och bygger på artiklarna 5 och 6 i Europakonventionen, såsom dessa tolkas av Europadomstolen. I detta direktiv används uttrycket "anklagelse" för att beskriva samma begrepp som uttrycket "anklagelse" som används i artikel 6.1 i Europakonventionen.
- (15) I sitt meddelande av den 20 april 2010 "Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna – Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet" förklarade kommissionen att den skulle lägga fram ett förslag om rätten till information om rättigheter och information om anklagelsen under 2010.
- (16) Detta direktiv bör vara tillämpligt på misstänkta och tilltalade personer oberoende av deras rättsliga ställning, medborgarskap eller nationalitet.
- (17) I vissa medlemsstater har andra myndigheter än en domstol som är behörig i brottmål behörighet att utdöma påföljder för relativt sett mindre förseelser. Det kan exempelvis handla om trafikförseelser som begås i stor skala och som kan komma att fastställas vid en poliskontroll. I sådana situationer vore det orimligt att begära att de behöriga myndigheterna ska säkerställa samtliga rättigheter enligt detta direktiv. I de fall där medlemsstaternas lagstiftning föreskriver att en påföljd för mindre förseelser kan åläggas av en sådan myndighet, och där en sådan påföljd kan överklagas till en domstol som är behörig i brottmål eller där saken kan hänskjutas till en sådan, bör detta direktiv därför endast tillämpas på förfarandena i den domstolen till följd av ett sådant överklagande eller hänskjutande.
- (18) Rätten till information om processuella rättigheter, som följer av Europadomstolens rättspraxis, bör uttryckligen fastställas i detta direktiv.
- (19) De behöriga myndigheterna bör utan dröjsmål underrätta misstänkta eller tilltalade personer om de rättigheter, såsom de tillämpas enligt nationell rätt, som är nödvändiga för att trygga ett rättvist förfarande, antingen muntligen eller skriftligen, såsom det föreskrivs i detta direktiv. För att göra det möjligt att effektivt utöva dessa rättigheter i praktiken bör informationen tillhandahållas i god tid inom ramen för förfarandet och senast före polisens eller någon annan behörig myndighets första officiella förhör med den misstänkta eller tilltalade personen.
- (20) I detta direktiv fastställs minimiregler för information om misstänkta eller tilltalade personers rättigheter. Detta påverkar inte den information som ska tillhandahållas om andra processuella rättigheter som följer av stadgan, Europakonventionen, nationell rätt och tillämplig unionsrätt, enligt de relevanta domstolarnas tolkning. När informationen om en viss rättighet väl har tillhandahållits bör

⁽¹⁾ EUT C 295, 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 280, 26.10.2010, s. 1.

de behöriga myndigheterna inte behöva upprepa den, såvida inte särskilda omständigheter i målet eller särskilda bestämmelser i nationell rätt kräver det.

- (21) En hänvisning i detta direktiv till misstänkta eller tilltalade personer som anhållits eller häktats bör förstås som en hänvisning till varje situation där misstänkta eller tilltalade personer under de straffrättsliga förfarandena frihetsberövas i den mening som avses i artikel 5.1 c i Europakonventionen så som den tolkas i Europadomstolens rättspraxis.
- (22) Misstänkta eller tilltalade personer ska när de anhålls eller häktas underrättas om tillämpliga processuella rättigheter genom lättbegriplig, skriftlig rättighetsinformation som hjälper vederbörande att verkligen förstå sina rättigheter. Sådan rättighetsinformation bör utan dröjsmål lämnas till varje frihetsberövad person i anslutning till att brottsbekämpande myndigheter frihetsberövar personen inom ramen för straffrättsliga förfaranden. Den bör innehålla grundläggande information om eventuella möjligheter att angripa anhållandets laglighet, få till stånd en förnyad prövning av häktningsbeslutet eller begära tillfällig frigivning om och i den utsträckning sådana rättigheter ges i nationell rätt. För att hjälpa medlemsstaterna att utforma denna rättighetsinformation tillhandahålls en förlaga i bilaga I. Den förlagan är vägledande och kan komma att ses över i samband med kommissionens rapport om genomförandet av detta direktiv samt då alla åtgärder som anges i färdplanen har trätt i kraft. Rättighetsinformationen kan inbegripa andra relevanta processuella rättigheter som tillämpas i medlemsstaterna.
- (23) Särskilda villkor och regler gällande misstänkta eller tilltalade personers rätt att få en annan person underrättad om att de anhållits eller häktats ska fastställas av medlemsstaterna i deras nationella rätt. Såsom anges i färdplanen bör utövandet av denna rättighet inte påverka de straffrättsliga förfarandena.
- (24) Detta direktiv påverkar inte bestämmelser i nationell rätt angående säkerheten för personer som kvarhålls i häkte eller annan förvaringslokal.
- (25) Medlemsstaterna bör se till att de, när de tillhandahåller information i enlighet med detta direktiv, vid behov förser misstänkta eller tilltalade personer med översättningar eller tolkning till ett språk som de förstår, i enlighet med de normer som anges i direktiv 2010/64/EU.
- (26) När de behöriga myndigheterna informerar misstänkta eller tilltalade personer i enlighet med detta direktiv bör de ta särskild hänsyn till personer som inte kan förstå innehållet i eller betydelsen av informationen, bland annat på grund av deras ungdom eller deras psykiska eller fysiska tillstånd.
- (27) Personer som misstänks för att ha begått ett brott ska erhålla all den information om anklagelsen som behövs

för att de ska kunna förbereda sitt försvar och för att man ska kunna garantera ett rättvist förfarande.

- (28) Informationen som tillhandahålls till misstänkta eller tilltalade personer om den brottsliga gärning de misstänks ha gjort sig skyldig till eller anklagas för bör tillhandahållas utan dröjsmål och senast före polisens eller en annan behörig myndighets första officiella förhör med dem samt utan att det påverkar de pågående utredningarna. En beskrivning av omständigheterna, inklusive, om de är kända, tid och plats, rörande den brottsliga gärning som personen i fråga misstänks ha gjort sig skyldig till eller anklagas för, och den eventuella brottsrubriceringen, bör tillhandahållas i tillräckligt utförlig form med beaktande av det skede av det straffrättsliga förfarandet i vilket beskrivningen tillhandahålls, så att man garanterar ett rättvist förfarande och möjliggör ett effektivt utövande av rätten till försvar.
- (29) När uppgifterna om misstanken eller anklagelsen ändras under de straffrättsliga förfarandena i så betydande grad att det påverkar misstänkta eller tilltalade personers ställning, bör den berörda personen underrättas om detta när det är nödvändigt för att säkerställa ett rättvist förfarande och i så god tid att rätten till försvar kan utövas på ett effektivt sätt.
- (30) Handlingar och, i förekommande fall, fotografier, ljudinspelningar och videoinspelningar som är väsentliga för en effektiv prövning av om ett anhållande eller häktningsbeslut av misstänkta eller tilltalade personer är lagligt i enlighet med nationell rätt, bör göras tillgängliga för misstänkta eller tilltalade personer eller deras försvarare senast innan en behörig rättslig myndighet uppmanas att besluta om anhållandets eller häktningsbeslutets laglighet i enlighet med artikel 5.4 i Europakonventionen, och i så god tid att ett effektivt utövande av rätten att få anhållandets eller häktningsbeslutets laglighet prövad möjliggörs.
- (31) I detta direktiv bör tillgång till bevisning, enligt definitionen i nationell rätt, oavsett om den talar för eller emot den misstänkta eller tilltalade personen, som de behöriga myndigheterna avseende brottmålet i fråga är i besittning av, omfatta tillgång till material som exempelvis handlingar och, i förekommande fall, fotografier, ljudinspelningar och videoinspelningar. Detta material kan finnas i en ärendeakt eller vara i en behörig myndighets besittning på annat lämpligt sätt, i enlighet med nationell rätt.
- (32) I enlighet med detta direktiv kan tillgång till bevisning oavsett om den talar för eller emot den misstänkta eller tilltalade personen och som de berörda myndigheterna är i besittning av vägras i enlighet med nationell rätt, om sådan tillgång kan innebära ett allvarligt hot mot en annans liv eller grundläggande rättigheter eller om vägran av sådan tillgång är absolut nödvändig för att skydda viktiga allmänintressen. Varje sådan vägrad tillgång måste vägas emot den misstänkta eller tilltalade personens rätt till försvar, med beaktande av det straffrättsliga förfarandets olika skeden. Begränsningar av

sådan tillgång bör tolkas strikt och i enlighet med principen om rätten till en rättvis rättegång enligt Europakonventionen och så som den tolkas i Europadomstolens rättspraxis.

- (33) Rätten till tillgång till material som rör ett mål bör inte påverka bestämmelser i nationell rätt om skyddet av personuppgifter och skyddade vittnens vistelseort.
- (34) Tillgång till material som rör målet enligt detta direktiv bör vara avgiftsfri, utan att det påverkar bestämmelser i nationell rätt enligt vilka avgifter föreskrivs för kopior från ärendeakten eller för portokostnader för att sända sådant material till de berörda personerna eller deras försvarare.
- (35) Om information tillhandahålls i enlighet med detta direktiv bör behöriga myndigheter anteckna detta i enlighet med befintliga förfaranden för anteckningar enligt nationell rätt, utan någon ytterligare skyldighet att införa nya mekanismer eller öka den administrativa bördan.
- (36) Misstänkta eller tilltalade personer eller deras försvarare bör ha rätt att, i enlighet med nationell rätt, angripa en underlåtelse eller vägran från de behöriga myndigheternas sida att tillhandahålla information eller delar av det material som rör målet i enlighet med detta direktiv. Denna rättighet medför inte någon skyldighet för medlemsstaterna att ha ett specifikt förfarande för överklagande, ett särskilt system eller ett klagomålsförfarande inom ramen för vilket en sådan underlåtelse eller vägran kan angripas.
- (37) Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheterna i rättsväsendets uppbyggnad inom unionen bör medlemsstaterna tillhandahålla eller uppmuntra tillhandahållande av lämplig utbildning för de berörda tjänstemännen i medlemsstaterna om syftena med detta direktiv.
- (38) Medlemsstaterna bör vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Ett praktiskt och effektivt genomförande av vissa bestämmelser, till exempel om skyldigheten att tillhandahålla misstänkta eller tilltalade personer information om deras rättigheter på ett enkelt och lättillgängligt språk, skulle kunna uppnås på olika sätt, bland annat genom icke lagstiftande åtgärder, såsom lämplig utbildning för de behöriga myndigheterna, och genom rättighetsinformation som avfattats på ett enkelt och obyråkratiskt språk så att den lätt kan förstås av en lekman utan kunskap om straffprocessrätten.
- (39) Rätten att få skriftlig information om rättigheter i samband med frihetsberövande som föreskrivs i detta direktiv gäller även i tillämpliga delar för personer som blivit frihetsberövade som ett led i verkställigheten av en europeisk arresteringsorder i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk

arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽¹⁾. För att hjälpa medlemsstaterna att utforma rättighetsinformation till sådana personer har det utarbetats en förlaga som bifogas i bilaga II. Förlagan är vägledande och kan komma att ses över både i samband med kommissionens rapport om genomförandet av detta direktiv och även sedan alla åtgärder som anges i färdplanen har genomförts.

- (40) I detta direktiv fastställs minimiregler. Medlemsstaterna kan utvidga de rättigheter som fastställs i detta direktiv för att erbjuda en högre skyddsnivå även för situationer som inte uttryckligen behandlas i detta direktiv. Skyddsnivån bör aldrig vara lägre än den standard som anges i Europakonventionen såsom denna tolkats i Europadomstolens rättspraxis.
- (41) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och de principer som fastställs i stadgan. Direktivet syftar särskilt till att främja rätten till frihet, rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar. Det bör genomföras i enlighet därmed.
- (42) Bestämmelserna i detta direktiv som motsvarar rättigheter som garanteras av Europakonventionen, bör tolkas och tillämpas i överensstämmelse med rättigheterna såsom de tolkats i rättspraxis från Europadomstolen.
- (43) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att införa gemensamma minimiregler vad gäller rätten till information i straffrättsliga förfaranden, inte kan uppnås av medlemsstaterna, varken på nationell nivå eller på regional eller lokal nivå, och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (44) I enlighet med artikel 3 i protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (45) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

⁽¹⁾ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer bestämmelser om misstänkta eller tilltalade personers rätt till information om deras rättigheter vid straffrättsliga förfaranden och om anklagelsen mot dem. Det fastställer även bestämmelser om rätten till information för personer som är föremål för en europeisk arresteringsorder angående deras rättigheter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt från den tidpunkt då personer underrättas av en medlemsstats behöriga myndigheter om att de är misstänkta eller tilltalade för att ha begått ett brott fram till dess att förfarandena har avslutats, med vilket ska förstås det slutgiltiga avgörandet i frågan huruvida den misstänkta eller tilltalade personen har begått brottet samt i förekommande fall även under rättegång och i väntan på beslut om ett eventuellt överklagande.

2. När det i en medlemsstats lagstiftning föreskrivs att en påföljd för mindre förseelser kan åläggas av en annan myndighet än en domstol som är behörig i brottmål, och beslutet att ålägga en sådan påföljd kan överklagas till en sådan domstol, ska detta direktiv endast tillämpas på förfaranden vid den domstolen efter ett sådant överklagande.

Artikel 3

Rätten att bli informerad om rättigheter

1. Medlemsstaterna ska se till att misstänkta eller tilltalade personer utan dröjsmål underrättas om åtminstone följande processuella rättigheter, så som dessa tillämpas enligt nationell rätt, för att dessa rättigheter ska kunna utövas effektivt:

- a) Rätten till tillgång till försvarare.
- b) Rätten till kostnadsfri juridisk rådgivning och villkoren för att erhålla sådan rådgivning.
- c) Rätten att bli underrättad om anklagelsen, i enlighet med artikel 6.
- d) Rätten till tolkning och översättning.
- e) Rätten att tala.

2. Medlemsstater ska se till att den information som lämnas enligt punkt 1 ska ges muntligen eller skriftligen, på ett enkelt och lättillgängligt språk, med beaktande av utsatta misstänkta eller tilltalade personers eventuella särskilda behov.

Artikel 4

Rättighetsinformation i samband med ett frihetsberövande

1. Medlemsstaterna ska se till att misstänkta eller tilltalade personer som anhållits eller häktats skriftligen erhåller rättighetsinformation utan dröjsmål. De ska ges tillfälle att läsa rättighetsinformationen samt ska ha rätt att behålla den under hela den tid de är frihetsberövade.

2. Utöver den information som anges i artikel 3 ska den rättighetsinformation som avses i punkt 1 i den här artikeln innehålla information om följande rättigheter, så som dessa tillämpas enligt nationell rätt:

- a) Rätten att få tillgång till material som rör målet.
- b) Rätten att få konsulära myndigheter och en person under rättade.
- c) Rätten att få tillgång till akut sjukvård.
- d) Det högsta antal timmar eller dagar en misstänkt eller tilltalad person kan hållas frihetsberövad innan han eller hon ställs inför en rättslig myndighet.

3. Rättighetsinformationen ska även innehålla grundläggande information om eventuella möjligheter, enligt nationell rätt, att angripa anhållandets laglighet, få till stånd en förnyad prövning av häktningsbeslutet, eller begära tillfällig frigivning.

4. Rättighetsinformationen ska vara avfattad på ett enkelt och lättillgängligt språk. En vägledande förlaga till rättighetsinformationen återfinns i bilaga I.

5. Medlemsstaterna ska se till att misstänkta eller tilltalade personer erhåller rättighetsinformation skriven på ett språk de förstår. Om rättighetsinformationen inte finns tillgänglig på lämpligt språk ska misstänkta eller tilltalade personer underrättas om sina rättigheter muntligen på ett språk som de förstår. Rättighetsinformation på ett språk de förstår ska därefter ges till dem utan onödigt dröjsmål.

Artikel 5

Rättighetsinformation vid förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder

1. Medlemsstaterna ska se till att personer som frihetsberövats som ett led i verkställigheten av en europeisk arresteringsorder utan dröjsmål erhåller lämplig rättighetsinformation med information om deras rättigheter enligt den lagstiftning genom vilken rambeslut 2002/584/RIF genomförs i den verkställande medlemsstaten.

2. Rättighetsinformationen ska vara avfattad på ett enkelt och lättillgängligt språk. En vägledande förlaga till rättighetsinformationen återfinns i bilaga II.

Artikel 6

Rätten att bli informerad om anklagelsen

1. Medlemsstaterna ska se till att misstänkta och tilltalade personer erhåller information om den brottsliga gärning som de är misstänkta eller anklagade för. Den informationen ska tillhandahållas utan dröjsmål och vara så utförlig som krävs för att säkerställa ett rättvist förfarande och ett effektivt utövande av rätten till försvar.

2. Medlemsstaterna ska se till att misstänkta eller tilltalade personer som anhållits eller häktats informeras om skälen till anhållandet eller häktningen, inbegripet vilken brottslig gärning som vederbörande misstänks eller anklagas för att ha begått.

3. Medlemsstaterna ska se till att utförlig information om anklagelsen, inbegripet brottets art och brottsrubriceringen liksom det sätt på vilket den tilltalade personen varit delaktig i brottet, tillhandahålls senast när de sakförhållanden som ligger till grund för anklagelsen lämnas in till en domstol.

4. Medlemsstaterna ska se till att misstänkta eller tilltalade personer utan dröjsmål informeras om alla ändringar i den information som tillhandahålls i enlighet med denna artikel, där så krävs för att man ska kunna säkerställa ett rättvist förfarande.

Artikel 7

Rätten att få tillgång till material som rör målet

1. När en person anhålls och häktas under något skede av ett straffrättsligt förfarande ska medlemsstaterna se till att handlingar som rör det specifika målet, som är i de behöriga myndigheternas besittning och som är väsentliga för att i enlighet med nationell rätt effektivt angripa anhållandets eller häktningsbeslutets laglighet, görs tillgängliga för frihetsberövade personer eller för deras försvarare.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillgång till åtminstone all bevisning som är i behöriga myndigheters besittning, oavsett om den talar för eller emot de misstänkta eller tilltalade personerna, ges dessa personer eller deras försvarare, för att man ska kunna säkerställa ett rättvist förfarande och för att förbereda försvaret.

3. Utan att det påverkar punkt 1 ska den tillgång till det material som avses i punkt 2 beviljas inom rimlig tid – senast när de sakförhållanden som ligger till grund för anklagelsen lämnas in till en domstol för avgörande – för att rätten till försvar ska kunna utövas effektivt. Om de behöriga myndigheterna kommer i besittning av ytterligare bevisning ska de bevilja tillgång till denna inom rimlig tid, så att den kan beaktas.

4. Genom undantag från punkterna 2 och 3 kan, under förutsättning att detta inte påverkar rätten till en rättvis rättegång, tillgång till visst material vägras om sådan tillgång kan innebära ett allvarligt hot mot en annan persons liv eller grundläggande rättigheter, eller om en sådan vägran är absolut nödvändig för att skydda ett viktigt allmänintresse, till exempel i sådana fall där tillgång skulle kunna påverka en pågående utredning, eller riskerar att allvarligt skada den inre säkerheten i den medlemsstat där det straffrättsliga förfarandet inleddes. Medlemsstaterna ska, i enlighet med förfarandena i nationell rätt, se till att ett beslut att vägra tillgång till visst material i enlighet med denna punkt fattas av en rättslig myndighet eller åtminstone kan bli föremål för rättslig prövning.

5. Tillgång som avses i denna artikel ska vara kostnadsfri.

Artikel 8

Kontroll och rättsmedel

1. När information lämnas till misstänkta eller tilltalade personer i enlighet med artiklarna 3–6 ska medlemsstaterna se till att detta antecknas i enlighet med förfarandena för anteckningar i den berörda medlemsstatens lagstiftning.

2. Medlemsstaterna ska se till att misstänkta eller tilltalade personer eller deras försvarare har rätt att, i enlighet med förfarandena i nationell rätt, angripa en eventuell underlåtenhet eller vägran från de behöriga myndigheternas sida att tillhandahålla information i enlighet med detta direktiv.

Artikel 9

Utbildning

Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheter i rättsväsendets uppbyggnad inom unionen ska medlemsstaterna kräva att de som ansvarar för utbildning av domare, åklagare och poliser, liksom för annan personal på rättsliga myndigheter som på något sätt arbetar med straffrättsliga förfaranden, tillhandahåller lämplig utbildning om syftena med detta direktiv.

Artikel 10

Upprätthållande av skyddsnivån

Ingenting i detta direktiv ska tolkas som en begränsning av eller ett avsteg från rättigheter eller rättssäkerhetsgarantier som följer av stadgan, Europakonventionen och andra relevanta bestämmelser i internationell rätt eller av lagstiftningen i medlemsstater som erbjuder en högre skyddsnivå.

Artikel 11

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 2 juni 2014.

2. Medlemsstaterna ska överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska medlemsstaterna själva utfärda.

Artikel 12

Rapportering

Kommissionen ska senast den 2 juni 2015 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 14***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 22 maj 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. WAMMEN

Ordförande

BILAGA I

Vägledande förlaga till rättighetsinformation

Denna förlaga syftar endast till att hjälpa nationella myndigheter att sammanställa rättighetsinformation på nationell nivå. Denna förlaga är inte bindande för medlemsstaterna. När medlemsstaterna utarbetar sin rättighetsinformation får de anpassa förlagan till sina nationella regler och lägga till ytterligare användbar information. Medlemsstatens rättighetsinformation ska tillhandahållas vid anhållandet eller häktningen. Detta hindrar emellertid inte medlemsstaterna från att lämna skriftlig information till misstänkta eller tilltalade personer även i andra situationer under straffrättsliga förfaranden.

Du har följande rättigheter när du anhållits eller häktats:

A. HJÄLP AV EN FÖRSVARARE/RÄTTSHJÄLP

Du har rätt att tala i förtroende med en försvarare. Försvararen är oberoende i förhållande till polisen. Om du behöver hjälp med att kontakta en försvarare kan du vända dig till polisen, som är skyldig att hjälpa dig. I vissa fall kan rättshjälpen vara kostnadsfri. Fråga polisen för närmare upplysningar.

B. INFORMATION OM ANKLAGELSEN

Du har rätt att få veta varför du har anhållits eller häktats och vilket brott du misstänks ha begått eller anklagas för.

C. TOLKNING OCH ÖVERSÄTTNING

Om du inte talar eller förstår det språk som talas av polisen eller andra behöriga myndigheter har du rätt att få hjälp av en tolk gratis. Tolken kan hjälpa dig att tala med din försvarare och har tystnadsplikt. Du har rätt att få åtminstone de relevanta styckena i väsentliga dokument översätta, däribland beslut från en domare om att frihetsberöva dig eller att ta dig i förvar, eller handlingar som rör anklagelser, åtal och domar. Under vissa omständigheter kan du få en muntlig översättning eller sammanfattning.

D. RÄTTEN ATT TIGA

När du förhörs av polisen eller andra behöriga myndigheter behöver du inte besvara frågor om det brott som du påstås ha begått. Din försvarare kan hjälpa dig att avgöra detta.

E. TILLGÅNG TILL HANDLINGAR

När du anhållits och häktats har du (eller din försvarare) rätt till tillgång till de handlingar som är väsentliga för att du ska kunna angripa anhållandet eller häktningsbeslutet. Om ditt mål tas upp i domstol kommer du (eller din försvarare) att ha rätt till tillgång till bevisningen för eller emot dig.

F. INFORMATION TILL EN ANNAN PERSON OM DITT ANHÅLLANDE ELLER DIN HÄKTNING/INFORMATION TILL DIN KONSULÄRA MYNDIGHET ELLER AMBASSAD

När du har anhållits eller häktats bör du meddela polisen om du vill att en annan person, till exempel en familjemedlem eller din arbetsgivare, ska informeras om att du tagits i förvar. I vissa fall kan din rätt att informera andra personer om ditt frihetsberövande vara tillfälligt begränsad. I sådana fall kan polisen upplysa dig om detta.

Om du är utländsk medborgare bör du meddela polisen om du vill att din konsulära myndighet eller ambassad ska informeras om ditt frihetsberövande. Meddela även polisen om du vill kontakta en tjänsteman vid din konsulära myndighet eller ambassad.

G. AKUT SJUKVÅRD

När du har anhållits eller häktats har du rätt till akut sjukvård. Meddela polisen om du är i behov av sådan vård.

H. FRIHETSBERÖVANDETS VARAKTIGHET

Efter ditt anhållande kan du vara fortsatt frihetsberövad under en period på maximalt ... [fyll i antalet timmar/dagar]. Efter denna period måste du antingen frigges eller höras av en domare, som kommer att besluta om ett fortsatt frihetsberövande. Vänd dig till din försvarare eller domaren för information om möjligheten att angripa anhållandet, få en förnyad prövning av häktningsbeslutet eller begära tillfällig frigivning.

BILAGA II

Vägledande förlaga till den rättighetsinformation som ska lämnas till personer som frihetsberövats på grundval av en europeisk arresteringsorder

Denna förlaga syftar endast till att hjälpa nationella myndigheter att sammanställa rättighetsinformation på nationell nivå. Denna förlaga är inte bindande för medlemsstaterna. När medlemsstaterna utarbetar sin rättighetsinformation får de anpassa förlagan till sina nationella regler och lägga till ytterligare användbar information.

Du har frihetsberövats med stöd av en europeisk arresteringsorder. Du har följande rättigheter:

A. INFORMATION OM DEN EUROPEISKA ARRESTERINGSORDERN

Du har rätt att få information om innehållet i den europeiska arresteringsorder som har lett till att du har frihetsberövats.

B. HJÄLP AV EN FÖRSVARARE

Du har rätt att tala i förtroende med en försvarare. Försvararen är oberoende i förhållande till polisen. Om du behöver hjälp med att kontakta en försvarare kan du vända dig till polisen, som är skyldig att hjälpa dig. I vissa fall kan rättshjälpen vara kostnadsfri. Fråga polisen för närmare upplysningar.

C. TOLKNING OCH ÖVERSÄTTNING

Om du inte talar eller förstår det språk som talas av polisen eller andra behöriga myndigheter har du rätt att få hjälp av en tolk gratis. Tolken kan hjälpa dig att tala med din försvarare och har tystnadsplikt. Du har rätt att få den europeiska arresteringsordern översatt till ett språk som du förstår. Under vissa omständigheter kan du få en muntlig översättning eller sammanfattning.

D. MÖJLIGHET TILL SAMTYCKE

Du har rätt att samtycka respektive inte samtycka till att bli överlämnad till den medlemsstat där du är eftersökt. Ditt samtycke skulle påskynda förfarandet. [Möjligt tillägg för vissa medlemsstater: Det kan vara svårt eller till och med omöjligt att i ett senare skede ändra detta beslut.] Vänd dig till myndigheterna eller din försvarare för närmare upplysningar.

E. RÄTTEN ATT HÖRAS

Om du inte samtycker till att bli överlämnad har du rätt att höras av en rättslig myndighet.